

РЕШЕНИЕ

№ 4767

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 26 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ

при участието на секретаря КРИСТИН ЮЛ. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от РАДОСЛАВ Р. АНГЕЛОВ Гражданско дело
№ 20231110151861 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е Глава XIII ГПК (Общ исков процес)

Производството е образувано по искова молба с вх. № 260119/20.09.2023 г., подадена от *****, срещу П. Х. К., ЕГН *****, с която е предявен **осъдителен иск с правна квалификация чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД**, с който се иска ответникът П. Х. К., ЕГН *****, да бъде осъден да заплати на ищеца *****, ЕИК *****, сумата от 5 600.00 лева, платена без основание **ведно** със законната лихва от датата на подаване на исковата молба (20.09.2023 г.) до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че от 2017 до 2021 г. управител на търговското дружество бил *****, като след неговата смърт на 11.10.2021 г. собственик на капитала е *****. Твърди се, че от 2017 до 03.11.2021 г. ***** като пълномощник на дружеството извършвал оперативна дейност – банкови операции със сметки на дружеството, подписване на договори, издаване на фактури, счетоводно отчитане. Сочи се, че след 03.11.2021 г. ***** бил вписан като управител на ищцовото дружество до 25.03.2022 г., когато е взето решение за освобождаване от длъжност, но не и от отговорност.

Твърди, че била назначена проверка, от която се било установило, че от банковата сметка на ищеца са извършени преводи с получател ответника П.

Х. К.. Първата операция била на 23.04.2021 г. със сума от 300.00 лева, като основание „по договор“, а втората сума на 07.10.2021 г. сумата от 1300.00 лева с посочено основание „заплата съгласно протокол“. Излагат се доводи, че след проверка в архива на дружеството, се било установило, че между страните по делото не е имало сключен договор, което да оправдае плащането по сметките. Счита, че не е налице основание за получаване на сумата.

Моли за уважаване на иска. Претендира разноски. Посочва банкова сметка, на която да се изплати сумата: IBAN: ***** при *****.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът оспорва иска. Твърди, че е предоставил заем на ищеца в размер на 50 000.00 лева, която не е била върната. Счита, че процесната сума е връщане на заем. Сочи, поради налични финансови задължения между страните е извършено прихващане, вследствие на което страните се споразумели ищецът да дължи на ответника сумата от 44 400.00 лева с 5 % лихва, равняваща се на 2 500.00 лева. Твърди се, че общото вземане на ответника към ищеца е 46 900.00 лева. С отговора на исковата молба предявява насрещен иск за сумата от 46 900.00 лева – 44 400 лева главница и лихва в размер на 2500.00 лева, като посочва, че сумата се претендира на основание заем, сключен по-рано между страните, както и на сключено споразумение. Прави искане делото да се гледа в негово отсъствие. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание (о.с.з.) ищецът редовно призован, не се явява и не се представлява. С допълнителна писма молба поддържа иска. Моли да бъде уважен.

Ответникът, редовно призован не се явява и не се представлява в о.с.з. С допълнителна писмена молба поддържа, че сумата е получена на основание заем, а ако не се приеме, то твърди, че е налице извънсъдебно споразумение между страните за уреждане на отношения и прави възражения за прихващане. Претендира разноски. Представя списък.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, като прецени доводите на страните и извърши самостоятелна преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл.235, ал.2 ГПК приема за установено следното от фактическа и правна страна:

По валидността и допустимостта на производството

Съдът приема, че исковата молба, инициирала настоящото производство, е редовна, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от исков процес. Заплатена е необходимата държавна такса. Следователно исковата молба е допустима.

Налице са всички положителни и липсват всички отрицателни

процесуални предпоставки във връзка със съществуването и надлежното упражняване правото на иск при разглеждане на настоящото производство, които обуславят неговата допустимост. Правото на иск е надлежно упражнено, поради което производството е допустимо. Съдът дължи произнасяне по същество на спора.

По доклада

Съдът не приема направеното възражение за прихващане. Същото е допустимо да се направи в срока по чл.131 ГПК. В отговора на исковата молба ответникът е предявил насрещен иск, като е отправено следното искане *„моля да разгледате и уважените предявления от мен насрещен иск..., като основателен и доказан и постановите решение, с което да уважените искането ми за прихващане на взаимни задължения“*. Така изразената воля на ответника, се обосновава, че същият иска да се прихване сумата от насрещния иск. Ясна е волята на ответника, че иска да бъде прихваната сума по основателен насрещен иск. Такъв не е бил предявен в настоящото производство, поради което съдът няма как да разгледа това възражение. Едва с молба от 19.12.2023г. и 19.02.2023 г. ответникът прави право погасяващо възражение за прихващане, което е извън срока по чл.131 ГПК. Ето защо съдът не го е докладвал и не го приел.

С определението по чл.140 ГПК съдът е указал на страните, че ще се произнесе по нищожността на договори и клаузи от него и служебно ще приложи императивни правна норма, съгласно даденото в **ТР № 1/17.03.2022 г. по тълк. д. № 1/2020 г. на ОСГТК на ВКС**.

С отговора на исковата молба ответникът е предявял насрещен иск, който е отделен от настоящото производство и изпратено на СГС, за което е образувано гр. д. № 13753/2023 г.

По основателността на иска

За да бъде уважен иска по чл.55, ал.1, пр. 1 ЗЗД следва да са налице следните предпоставки: Плащане на сумата в размер на 5600.00 лева по сметка на ответника. За да бъде отхвърлен, ответникът следва да установи основанието, на което е получил сумата – наличието на заем между страните, сключено споразумение за прихващане, получената от него сума да е след настъпване на падежа заема

Като безспорно е отделено, че страните не спорят, че процесната сума е изплатена на ответника. Оспорва се наличието на основание за получаване на сумата, а именно наличието на договор за заем между страните и техни насрещни вземания и насрещно споразумение.

От представения договор за заем се установи, че на 23.04.2021 г. между страните *********, *********, като **Заемодател** и **П. Х. К.**, **ЕГН *******, *********, като **Заемател** е сключен договор за заем за сумата от 4 300 лева, която следва да се върне за **Срок от 12 месеца**.

Така крайният падеж изтича на 23.04.2022 г. Съгласно представения договор, договорната лихва е в размер на 4 % годишна лихва. Страните се договорили мораторната лихва да бъде 0.1 % на ден, но не повече от 10 % (чл.5 от договора) (л.17-18 от делото). Заемът е усвоен чрез плащане по банков път на 23.04.2021 г. 17:09:55, за което е представено платежно (л.4, 29 от делото).

От представения договор за паричен заем се установи, че на 07.10.2021 г. между страните *****, *****, като **Заемодател** и П. Х. К., ЕГН *****, *****, като **Заемател** е **сключен договор за паричен заем за сумата от 1 300 лева**, която следва да се върне за срок от 2 месеца. Така крайният падеж изтича на 07.10.2022 г. Съгласно представения договор, договорната лихва била в размер на 4 % годишна лихва. Страните са се договорили мораторна лихва в размер на 0.1 % на ден, но не повече от 10 % (чл.5 от договора) (л.22-23 от делото). Заемът е усвоен чрез плащане по банков път 07.10.2021 г. 13:17:42, за което е представена платежно (л.5,30 от делото).

Съдът напълно кредитира представените от ответника договори. Същите не са оспорени, не се направени доказателствени искане за експертизи, поради което съдът ги кредитира напълно. От тях се установи, че процесните суми, за които ищецът твърди, че са получени от ответника без основание, фактически и правно са дадени на основание сключен договор за заем.

На платежното за сумата от 4300 лева е написано, че е изплатена на основание договор, което е индиректно доказателства, че сумата е изплатена на основание договора за заем. На представения банков документ за сумата от 1300.00 лева е написано, че сумата се превежда на основание заплата. Налице е извънсъдебно признаване на факт от страна на ищеца, че сумата е заплатена като заплата на ответника, т.е. налице е основание. Нещо повече, съдът кредитира процесната сума, че е по договор за заем, тъй като същата съвпада с размер по подписания и представения между страните договор, датата на плащане съвпада с периода на подписване на договора. Налице пълно съвпадение между елементите по получената сума от ответника сума и твърдяното от него основание. Преводите съвпадат по размер и дата с исковата претенция и твърдяното от ответника основание.

По отношение на възражението на ищеца, че договорите са подписани от *****, без да е бил управител, съдът го приема за неоснователно. На първо място, самият ищец признава факта, че ***** е вписан като управител от 03.11.2021 г. до 25.03.2022 г. Същият е управител на ищцовото дружество, след датите, когато са подписани договорите. Но договорите за заем са подписани от ***** не като управител, т.е. законен управител на ищцовото дружество, а като негов пълномощник. Следователно е без правно значение дали ***** е имал качеството на управител, за да може да се договаря. Правото на договаряне и сключване от сделки,

произтича не от закона, а по силата на упълномощаване от управителя. Видно от представеното пълномощно, ***** е бил упълномощен от ***** (управител и едноличен собственик на капитала на ищцовото дружество) да извършва сделки по сключване на договори, които не попадат в приложеното поле на чл.37 ЗЗД. Пълномощното е с нотариална заверка на подписите. Видно от публичния търговски регистър, ищцовото дружество е било с първо наименование *****, ЕИК *****, а после и преименувано в *****, ЕИК *****. Пълномощното е без срок. Следователно представителят ***** е имал правото – мандат да сключва процесните договори. Дори и да не е имал такъв, то процесните отношения следва да се уредят по правилата на чл.42 ЗДД, каквито твърдения липсва в исковата молба и не са относими към иска по чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД (л.26-27 от делото).

Второ, в исковата молба ищецът твърди, че ***** е освободен като управител, поради открити злоупотреби с имущество на дружеството през времето, когато Петракиев е бил пълномощник и управител на ищцовото дружество. Следователно на това основание отговорността не е срещу ответника, за това, че е получил сумата без основание, а срещу лице, което е действало във вреда на представлявания.

Съдът не може в настоящия случай да приложи чл. 40 ЗЗД, тъй като искът е предявен по чл.55 ЗЗД, а не като, че ответникът се е договорил с пълномощника във вреда на ищцовото дружество. Освен това, по делото не са ангажирани никакви доказателства, че ищцовото дружество е понесло вреда от действията на *****, когато е бил пълномощник и управител. Исковата молба се твърди, че има плащане от ищцовото дружество на ответника, което е без основание и се търси реституция на даденото. Не се твърди договаряне във вреда на представляваното ищцово дружество.

С оглед изложеното, съдът приема, че ответникът успя да докаже основание на което е получил сумите от 4300 и 1300, а именно договор за заем. Процесният заем е двустранна сделка (волеизявление на две страни), двустранен договор (права и задължения за двете страни), възмезден, тъй като е договорено възнаграждение на заемотателя, реален и комутативен. С предаването на сумата заемът е усвоен, т.е. заемотателят е изпълнил престацията по договора.

По делото е представен договор за паричен заем, съгласно който на 23.07.2021 г. между страните П. Х. К., ЕГН *****, *****, като **Заемотател** и *****, *****, като **Заемател** е **сключен договор за заем** за сумата от 50 000 лева. Срокът за връщане на сумата е 30.07.2022 г. (задължението е с определен падеж). Съгласно този договор страните са се договорили, заемотателят да получи възнаграждение в размер на 6 % годишна лихва, а при забавено плащане (клауза за мораторна лихва) заемателят дължи 0,1% лихва за забава (чл.11 от договора) (л.19-21 от делото). По делото е представено платежно от 23.07.2021 г. 13 :16;45,

съгласно което заеодателят е превел заемната сума в размер на 30 000 лева на заемателя (л.25 от делото).

С оглед излеженото, по сключените три договора за заем, може да се направи доказателствен извод, че кредитор „*****“ има вземания към ответника П. Х. К. в размер на 56000 лева, по договори за заем от 23.04.2021 г. и 07.10.2021 г. Ответникът П. Х. К., като кредитор има вземане към ищеца „*****“, като длъжник, в размер на 50 000 лева, въз основа на договор за заем от 23.07.2021 г. От правна гледна точка двете страните са длъжат взаимно суми, възникнали на различно правно основание, чиито падеж по тези суми е настъпил, т.е. същите са станали изискуеми.

По делото е представено споразумение, съгласно като на 30.11.2021 г. страните по делото взаимно си признават, че ответникът дължи на ищеца сумата от 5600 лева, а ищецът дължи на ответника сумата от 50 000 лева. Съгласно това споразумение страните са се договорили взаимно да си прихванат насрещните суми, с настъпил падеж, до размера на по-малкото, поради което ищецът остава задължен към ответника за сумата от 44 400 лева. Съдът приема, че е налице договор по смисъла на чл.365 ЗЗД, съгласно който страните с взаимни отстъпки си уреждат извънсъдебно отношенията си и е извършено извънсъдебно прихващане. Следователно претенцията на ищеца е погасена извънсъдебно чрез прихващане. И на това основание искът се явява неоснователен.

За делото това споразумение има характера на доказателства, съгласно което ответникът доказва основанието на което е получил процесната сума и че същата е погасена чрез прихващане, поради което искът се явява неоснователен. За други производства, споразумението може да играе като основание за осъдителен иск за притезание на сумата от 44 400 лева, а и като възражение за недопустимост на иск, в зависимост, кой е предявил искова претенция. В този смисъл е **ТР № 3/29.11.2018 г. по тълк. д. № 3/2015 ОСГТК на ВКС.**

С оглед изложеното съдът приема, исковата претенция за неоснователна, поради наличие на договор за заем и извънсъдебно погасяване, чрез прихващане, на сумата между двете страни. Ето защо предявеният от ***** , ***** срещу П. Х. К., ЕГН ***** , ***** , **осъдителен иск с правна квалификация чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД**, с който се иска ответникът П. Х. К., ЕГН ***** , ***** да бъде осъден да заплати на ищеца ***** , ЕИК ***** , ***** сумата от 5 600.00 лева, платена без основание **ведно** със законната лихва от датата на подаване на исковата молба (20.09.2023 г.) до окончателното изплащане на сумата, следва да се изцяло отхвърли като неоснователен и недоказан, поради наличие на договор за заем и извънсъдебно погасяване, чрез прихващане, на сумата между двете страни.

По разноските

С оглед изхода на делото, ответникът има право на разноски, на основание чл.78, ал.3 ГПК. Същият е представил списък с разноски (л.55 от делото), съгласно който претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1200.00 лева. Ищецът не е направил възражение за прекомерност. Ответникът представя доказателства за извършения разход, поради което следва да бъде уважен (л.56 от делото).

Ето защо *****, *****, следва да бъде осъдено да заплати на П. Х. К., ЕГН *****, *****, сумата от 1200.00 лева (хиляда и двеста лева), представляващи разноски в настоящото производство, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

Воден от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло предявения о т *****, *****, срещу П. Х. К., ЕГН *****, *****, осъдителен иск с правна квалификация чл.55, ал.1, предл.1 ЗЗД, с който се иска ответникът П. Х. К., ЕГН *****, *****, да бъде осъден да заплати на ищеца *****, ЕИК *****, *****, сумата от 5 600.00 лева, платена без основание ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба (20.09.2023 г.) до окончателното изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан, поради наличие на договор за заем и извънсъдебно погасяване, чрез прихващане, на сумата между двете страни.

ОСЪЖДА *****, *****, да заплати на П. Х. К., ЕГН *****, *****, сумата от 1200.00 лева (хиляда и двеста лева), представляващи разноски в настоящото производство, на основание чл.78, ал.3 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД чрез СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, в двуседмичен срок от съобщаването му, по реда на Глава XX ГПК, на основание чл.258 ГПК.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на СГС по гр.д. № 13753/2023 г.

ДЕЛОТО да се докладва на съдия - докладчик при постъпване на книжа и изтичане на срок.

Съдия при Софийски районен съд: _____